

Rolleverdeelung

Love is...

Roland Meyer

Rollen	Bitzkneppi	Stoppnuddli
Michele - de Moler		
Isabella - seng Ugebieten		
Alberto Cuccinello - säi Kach		
Luigi		
Umberto		
Ugotelli		
Fulvio		
Flavio - seng Kollegen		
Principessa – Ornatella di Mortebianco		
Gran-Duca Donnatello di Manzo		
Jeronimo Piscatelli - de Minister		
Alphonso Fabiolo Fegatelli - den Haffmoler		
Lorenzo Frikatelli - den Tresorier		
Nino		
Tino		
Pino - déi 3 Dinger		
Signora Bitzkneppi		
Signora Stoppnuddli		
Nero Morta		
Ignazio Morta - déi 2 Folterkniechten		
Signora Tortelini		
Signora Fusilini		
Signora Speckkniddli - déi dräi Klaatschtataen		
D'Musiker		

Musik Athmos

Virspill

Signora Tortelini: Buongiorno Signora Fusilini.

Signora Fusilini: Buongiorno Signora Tortelini.

Signora Speckkniddli: Buongiorno Signora Fusilini.

Signora Fusilini: Buongiorno Signora Speckkniddli.

Signora Speckkniddli: Buongiorno Signora Tortelini.

Signora Tortelini: Buongiorno Signora Speckkniddli.

Signora Speckkniddli: Gutt, dass ech Iech elo hei treffen, d'Signora Labella huet verzielt, d'Signora Nutella hätt hier gesot, d'Signora Corn Flexa hätt héieren, hei zu Mantova ging et e ganz gudde Moler ginn.

Signora Tortelini: Dann hutt Dir et also och schonns héieren, Signora Speckkniddeli. D'Signora Coca Cola huet gemengt d'Signora Sprite a Fanta hätt héieren d'Signora Rivella hätt schonns e Bild bei him kaaft, an et dohem an hierem Schlofzëmmer opgehaangen. Stellt iech nëmme vir!

Signora Fusilini: Jo, Signora Tortelini, d'Signora Mortadella huet gesot, d'Signora Mozarella hätt héieren, d'Signora Tréis vu Weller hätt op d'mannst 4000 Liren dofir ginn. Op d'mannst...

Signora Tortelini: ... wann et domadder alt duergoe sollt ...

Signora Speckkniddli: ... et waren der bestëmmt 6000 ...

Signora Tortelini: 6000 Liren sot Dir! Oh mäi Gott, dat si vill Suen!

Signora Fusilini: Wann et alt domadder soll duergoen...

Signora Tortelini: Um Enn waren et der 8000!

Signora Speckkniddli: 8000 Liren! Mäi Gott a mäin Här! Wou komme mir dann do nach hinn. Bei diene Präisser. Esou eppes ka sech dach kee Mënsch méi leeschten.

Signora Fusilini: Ma da maachen ech mech elo emol séier op de Wee! Dat muss ech der Signora Martini verzielen. 8000 Liren fir ee Bild.

Geet an de Sall...

Signora Speckkniddli: 8000 Liren! Soll d'Signora Margarini dat da scho wëssen? Séier, ech lafe bei si a verzielen hier alles.

Geet an de Sall...

Am Sall, zu engem Spectateur...

Signora Tortelini: Ah, Buongiorno Signora Pellegrini, gutt, datt ech Iech begéinen, Hutt Dir schonns héieren ... 8000 Liren fir een eenzeg Bild....

1 Szen – Am Atelier

Michele an Isabella sti virun engem Bild, dat hien elo just fäerdeg gemolt huet.

Musik (Aspillung Renaissance)

Michele: Kuck nëmmen Isabella, endlech ass et fäerdeg.

Isabella: Dat Bild ass wonnerschéin.

Michele: Jo, et ass schéin. Mee et ass méi!

Isabella: Wat mengs du domadder, Michele?

Michele: Et ass ... een Deel vu mir. Ech hunn un dësem Bild geschafft, zanter datt ech op der Welt sinn. All Bild, dat ech bis elo gemolt hunn, war am Fong weider näischt, wéi eng Preparatioun vun dësem.

Isabella: Et ass ee Meeschterwierk, Michele. Et ass däi Meeschterwierk.

Michele: Jo, Isabella. Do hues du Recht. Et ass mäi Meeschterwierk. A mat dësem Meeschterwierk kann ech endlech Sue verdingen. Da kënnen mir endlech eis Scholde bezuelen. Da musse mir net méi fäerten, datt mir aus dem Haus geworf ginn, da kann ech endlech mengem treie Kach, dem Alberto Cuccinello säi wuelverdingete Loun zoukomme loossen, a mir, Isabella, mir zwee kënnen eis Hochzäitsrees maachen.

Isabella: Op Florenz an op Roum, Michele, endlech!

De Michele mécht eng kleng Klapp am Eck vum Bild op, déi ee net gesäit, déi gutt ënner der Faarw verstoppt ass. Et ass en M an en I, déi anenaner verschlonge sinn.

Michele: Kuck emol hei, mäin häerzallerléifstend Isabella. An dësem Bild hunn ech eist Geheimnis verschafft.

Isabella: Eist Geheimnis?

Michele: Jo, hei hannert der Toile hunn ech eis Léift fir all Zäite veréiwegt. An och dat ass mäi Meeschterwierk, Isabella, eist Meeschterwierk.

Isabella: Du hues Recht, Michele, eis Léift ass eist Meeschterwierk an iwwerdauert alles, gutt a schlecht Zäiten, an esouguer eisen Dout!

Michele: Eis Léift ass elo fir ëmmer. Wann ech dëst Bild verkaf kréien, dann ass eise Misère eriwwer.

Musik (Gleeft un deng Dreem)

*Looss keen Dram gro, maach e faarweg,
mool en aus, maach e faarweg,
huel de Pinsel, et ass ni ze schued,
dro déck op, wëll dat ass vill méi flott.*

*Hiew keng Anscht wëll du bass et wärt
Gleeft un dech da kanns du alles maachen op der Welt
alles maachen op der Welt*

*Deng Dreem sinn alles wat s du hues
Lauschter op si, si soen dir ganz lues*

*Deng Dreem si weisen dir wat s du denks
Lauschter op si kuck net noriets net no lenks
Si komme bei dech ganz lues an der Nuecht
Pass gutt op, soss hëlls du si net an Uecht
Si danzen em dech fir dir ze so'n,
datt alles Woueregt gëtt, du muss et just wo'n*

*Hiew keng Anscht wëll du bass et wärt
Gleef un dech da kanns du alles maachen op der Welt
alles maachen op der Welt*

*Gleef un deng Dreem, gleef un deng Wënsch
wëll nëmme si erlaben dir
fir dech voll a ganz ze liewen*

*Gleef un deng Dreem, gleef un deng Wënsch
wëll nëmme si ginn dir déi Muecht
fir e Liewe laang ze hoffen*

De Kach kënnt eran.

Cuccinello: Eise Misère eriwwer?!?! Dat sot Dir bei all Bild, Maestro Michele, iewer Dir loosst iech ëmmer iwwer den Dësch zéien.

Michele: Iwwer den Dësch zéien? Wéi mengt Dir dat, Kach.

Cuccinello: Ma esou wéi ech et soen! Dir verkaft et vill ze bëlleg, wëll iergend esou eng dohiergelafen Hex jéimert, se hätt keng Suen oder Iech schéin Ae mécht.

Isabella: Michele, wat musse meng Oueren do nolauschteren? Wien huet dir schéin Ae gemaach.

Michele: Keen! Schliesslech weëssen se all, datt mir bestued sinn, glécklech bestued sinn.

Cuccinello: Ma do huet d'Signora Speckkniddli mir iewer ganz aner Saachen verzielt.

Michele: D'Signora Speckkniddli, ma dat ass mir grad déi richtig! Alles erstonk an erlunn soen ech. Wann déi de Mond oprappt, ass et just fir ze klaatschen ... oder fir eppes z'iessen.

Isabella: Michele, so mir d'Wouerecht, du hues jo iewer keen anert?!

Michele: Wou denks du hin! Isabella, ech hunn dech! Déi schéinst, treist, léifst an daperst Séil vu ganz Mantova, wat soen ech, vun der ganzer Lombardei, vu ganz Italien. Do wëll ech dach keen anert! An Dir Signore Alberto Cuccinello, Dir hätt besser ze kucken, datt eppes op den Dësch kënnt, am plaz dier aler Speckkniddli hiere Beschass hei auszebreden.

Cuccinello: Haut gött et just Bräi.

Michele: Bräi, igitt! Iewer net scho nees! Haut Bräi, gëschter Bräi a virgëschter och Bräi. Fällt Iech näischt anescht an, Signore Cuccinello?

Cuccinello: Ma sécher, Maestro Michele. Mee ech hu keng Suen, verstidd Dir. Et huet kee Wäert wann ech op de Maart ginn, wann ech keng Liren hunn, fir eppes ze kafen. Dann iesse mir ebe Bräi. Die siedecht a kascht net vill. A wa kee méi do ass, da gött et de Botz vun de Maueren, basta.

Isabella: Ma sou schlëmm wäert et dach net sinn!

Cuccinello: Net esou schlëmm! Datt ech net laachen. Mee et soll mir eng Léier sinn! Meng gutt Mamm, mia buona Mama, hat mech deemools gewarnt: Géi net bei ee Mooler an den Dingscht! Dat sinn Hungerleider! Géi bei een Dokter oder ee Notair, do sinn ëmmer Suen am Haus. Mee ech wollt jo net héieren. Ech hu jo missen bei de „Maestro Michele“ goen, dien dichtetste Kënschtler vu ganz Mantova. Mee hien ass elo dien aarmste Kënschtler aus ganz Mantova.

D'Dir geet op, an dem Michele seng Kollegen kommen eran.

Cuccinello: Ma déi do véier hunn eis grad nach gefeelt!

Michele: Ah, Isabella, meng Kollegen de Luigi, de Fulvio, den Umberto, de Flavio an den Ugotino. Déi beschten Kollegen vun der ganzer Welt. Kach, breng Ham a Wäin fir meng Kollegen.

Cuccinello: Ham a Wäin? A wou soll ech déi dann hierhuelen? Bräi a Waasser, eppes anescht gött et hei net méi.

Luigi: Michele, dat kann dach net sinn! E grouse Kënschtler wéi s du ee bass kann dach net esou aarm sinn!

Fulvio: De Botz vun de Mauere friessen, esou eppes mécht een dach nëmmem, wann een am Prisong sëtzt!

Umberto: Waasser a Bräi! Dat ass net gesond. Speckeg Wurscht a fette Brot muss du iessen, wa soll eppes aus dir ginn. Hues du héieren!

Michele: Du hues Recht, Umberto, heiansdo dreemen ech an der Nuecht vu fette Wurschten ...

Ugotelli: ... Kniddelen mat Speck, ...

Flavio: ... gefüllte Fasanen a Schnuddelhinger am Deg ...

Fulvio: Kuddelfleck an Träipen mat gebootschte Gromperen an Äppelkompott...

Michele: Mee ech sinn zevill ee gudde Mënsch fir mir dat alles leeschten ze kënnen!

Ugotelli: Du bass zevill een domme Stréckel, dat ass méi richtig.

Flavio: Wann esou eng Signora bei dech Kräische kënnt, da göss du hier d'Bild fir näischt.

Michele: Iewer net fir näischt!

Luigi: Iewer „bal“ fir näischt! Michele!

Fulvio: Esou ze soe fir näischt!

Umberto: “Oh, Maestro Michele, mäin aarme Mann ass gefall an der Schluecht zu Ravenna, kanns du mir dat Bild net fir 10 Lire ginn!?” A wat seet eise Michele? “Ma sécher Signora, Dir kritt dat Bild och fir 5 Liren, wëll Äeren aarme Mann wat en daperen Zaldaot!” Ma bravo!!!

Ugotelli: A wat mecht déi räich Signora mat dem Bild? Si verkeeft et um Maart fir 2000 Liren. An huet esou e schéine Benefice gemaach!

Flavio: An de Michele huet alt nees seng Gutthäerzegheet bewisen.

Ugotelli: A seng Dommheet!

Fulvio: Wann d'Dommheet ging wuessen doen, da kéins du de Mound kieren!

Isabella: Dir sollt net esou iwwer de Michele schwätzen. Dir sidd dach seng Kollegen, seng beschte Kollegen. Wann dir net ophaalt, da geheien ech iech eraus.

Michele: Isabella, mäi gutt Isabella, si hu Recht! Esou batter et och kléngt, meng Kollegen hu Recht. Ech si kee Geschäftsmann, ech si keen Händler. Wann ee mech em ee Gefale bied, kann ech einfach net nee soen. An dofir wäerte mir ni zu Geld a Wuelstand kommen. Ni, Isabella, ni!

Isabella: Da gëtt also näischt aus eiser Hochzäitsrees op Florenz an op Roum?

Michele: Nee, mäin häerzallerléifst Isabella, dorauser gëtt näischt.

Luigi: Haalt elo op, dirzwee, mir kommen d'Tréinen.

Umberto: Mir zerräist et d'Häerz!

Fulvio: Esou eng grouss Léift an da kënnen se sech emol keng Hochzäitsrees leeschten! Dat packen ech net!

Paus, et héieret ee nëmme kräischen...

Musik (Fanfare)

D'Musiker kommen eran:

Musiker: Buongiorno Signora Isabella, ...

Musiker: Buongiorno Maestro Michele, ...

Musiker: Buongiorno, all déi aner Leit heibannen...

Michele: A wie sidd dir dann?

Musiker: Mir sinn die grande Orchestro Cacophonio Alberto Violoncelissimo.

Musiker: An ech sin de grande Maestro Cacophonio Alberto Primo Violoncelissimo.

Isabella: A wat wëllt dir dann?

Musiker: A wat wëlle mir dann?

All d'Musiker: Ahhhh, la musica bellissima...

Michele: Dir wëllt eis e Stéck spillen?

Musiker: Si Signore, e Stécke spillentissimo!

Isabella: Nee wéi schéin!

Musiker: Mir stëmmen:

Musik (Aspillung Stëmmen)

Musiker: D'Stécke heeschte Musicabellissimafiorantella tra la la.

Michele: Wéi heescht et?

Musiker: D'Stécke heeschte Musicabellissimafiorantella tra la la.

Musiker: Mir fänken elo un: uno due tree...

Musik (Aspillung schrecklech Musik)

All: Dat ass dach schrecklech! Kazemusik! Ophalen! Buuuuh! Eraus eli! Dat kann dach kee Mënsch nolauschten. Ophalen! Ophalen!

D'Musiker ginn.

...

Ugotelli: Éi, kuckt emol hei! Coolt Bild!

Michele: Mäi Meeschterwierk, Kollegen. Dat bescht Bild, dat ech bis elo gemoolt hunn.

Flavio: An dat wäerts du da bestëmmt och nees fir en Apel an e e Stéck Brout verschierbelen.

Fulvio: Verschierbeln ass net dat richtege Wuert: verschenken muss du bei him soen!

Luigi: Mee esou bleifs du op d'mannst die grousshäerzegste Kënschtler vu Mantova...

Umberto: ... an dien ärmsten!

Ugotelli: Sot Kollegen, wësst dir wat? – Mar gi mir zesumme mam Michele op de Maart, an dann hëllef mir him, säi Meeschterwierk ze verkafen.

Flavio: Dat ass eng gutt Iddi. An da gëtt die richtege Präis gefrot, a bezuelt! Soss bleift dat Bild do dem Maestro säint.

Luigi: An da kënnen Signorae kräischen a jéimere kommen, mir bleiwen haart!

Fulvia: Haart wéi Steen, wéi Edelsteen, haart wéi een Diamant!

Umberto: Esou maache mir et, an net anescht!

Cuccinello: Hei Kollegen, ech hu beim Depositaire nach e Krou Wäin kritt, hie sot, die grouse Kënschtler do sollt him eng Reklam op säi Liwwerwon molen, fir seng Scholden ze bezuelen.

Michele: Si mir elo schonns wiirklech esou wäit? Esou wäit, Isabella?

Embau Maart

2 Szen – Um Maart

Musik (Um Maart / Faarweland)

*Kuck emol hei
de Maestro aus dem Faarweland.
Kuck emol hei
e Pinsel an all Hand
Stell der vir
kloer gött déi däischer Nuecht
Stell der vir
d'Fréijo'r huet hien dir bruecht*

*Mécht kaal Mauere waarm
zeechent Biller mat bloussem Aen
fierft deng Wënsch an Dreem
moolt dir och ee neit Doheem*

*Net gelunn
hie bréngt Faarw an d'Liewen ´rann
Net gelunn
et gött méi lëschtteg dann
Dat ass flott
seng Palette fonkelt hei an do
Ganz tipp-toppp
hie moolt dir den Himmel blo*

*Mécht kaal Mauere waarm
zeechent Biller mat bloussem Aen
fierft deng Wënsch an Dreem
moolt dir och ee neit Doheem*

*Ei, ei, ei, ei, ei, ei,
de Maestro aus dem Farweland
Ei, ei, ei, ei, ei, ei,*

*hie moolt dir ee neit Land
Wous du géint wëll Drache wënns
oder eng Prinzessin fënds
Do wou alles faarweg ass
d'Faarweland ass voll krass*

*Kuck emol hei
hie moolt dir ee Päiperléck
Kuck emol hei
a gluckst da vu Gléck
Stell dir vir
hie moolt dir een Hampelmann
Stell dir vir
dee klëmmt zur Fënster eran*

*De Moler brauch keng Schrëft
an hie brauch keng Sprooch
du verstees hien och esou
kuck him just gutt no*

*Ei, ei, ei, ei, ei, ei,
de Maestro aus dem Farweland
Ei, ei, ei, ei, ei, ei,
hie moolt dir ee neit Land
Wous du géint wëll Drache wënns
oder eng Prinzessin fënds
Do wou alles faarweg ass
d'Faarweland ass voll krass*

*Michele, Luigi , Fulvio, Umberto, Ugotelli, Flavio an Isabella kommen op
de Maart a sichen eng Plaz fir d'Meeschterwierk vum Michele ze verkafen.
D'Leit vum Maart an déi 3 Klaatschtataen sinn do.
D'Folterkniechte kommen hei hier Waffe kafen a loossen se schläifen...*

Fulvio: Buongiorno all dir léif Leit hei um Maart!

Luigi: Aaaaahhhh, kuckt hei, Signore, ass dat kee Bild!

Umberto: Éi, Luigi! Natiirlech ass dat ee Bild! Wat soll dat da soss sinn?

Ugotelli: Pass op, esou geet dat: Aaaahhh, kuckt hei, Signore, ass dat kee schéint Bild!

Flavio: Dat ass nach guer näischt: Ass dat kee wonnerschéint Bild!!!

Fulvio: Ee wonner-wonnerschéint Bild!!!

Michele: Dajee, haalt op esou ze téinen, ech verdroen dat net!

Isabella: Looss se Michele. Kuck dach nëmmen, et ass wiirklech ee wonnerschéint Bild!

Luigi: Genee, Signora Isabella, et ass ee wonnerschéint Bild! Un tableau merveilleux!

Umberto: Un tableau somptueux!

Ugotelli: Un tableau miraculeux!

Fulvio: Un tableau fabuleux!

Michele: Sot, hutt dir se nach all?

Isabella: Dach, dach Michele, Recht hu se: merveilleux, somptueux, fabuleux, miraculeux...

Michele: Ech ginn nach géckeg mat iech!

Luigi: Mesdames et messieux, venez voir ce tableau très bleu...

De Minister Jeronimo Piscatelli, den Tresorier Lorenzo Frikatelli an d'Dinger Nino, Pino an Tino kommen eran

Umberto: Oppassen, do kënnt héige Besuch!

Fulvio: Ech hunn déi komesch Fuerzerten do schonns eng Kéier gesinn, wees iewer net méi wou!...

Flavio: Bowwwww, ech gi verréckt: Dat ass de Minister Jeronimo Piscatelli an den Tresorier vum Haff, de Lorenzo Frikatelli.

Michele: Vu wéi engem Haff? Déi gesinn iewer dichteg aus fir zwee Baueren.

Isabella: Vum Kinékshaff, Michele, aus dem Palais. Ech gesinn si ëmmer a menger Zeitung. An déi dräi do, sinn der Principessa hier Dinger, den Tino, de Pino an de Nino.

Signora Tortellini: Oh, Signora Fusilini, kuckt nëmmen do, sinn dat net de Minister an den Tresorier!

Signora Fusilini: Oh, Signora Speckkniddli, an donieft, déi dräi Dinger vun der Principessa! Et gött dach esou Munches iwver si verzielt...

Signora Speckkniddli: Oh jo, Signora Tortellini. D'Signora Amora huet verzielt, d'Signora Belfruta hätt behaupt, d'Signora Melita hätt gesinn, datt dien an der Mëtt, jo, die schéinen, sech am Park mat enger Dingerin getraff hätt.

Signora Tortellini: Wat Dir net sot, Signora Speckkniddli! Heemlech am Park vum Schlass mat enger onbekannter Madame! Ma dat ass onerhéiert!

Signora Speckkniddli: Ongenéiert!

Signora Fusilini: Mee spannend! Ech ka bal net gleewen, wat Dir do verzielt Signora Tortellini. Em Hallefnuecht huet den Dinger sech mat der Principessa matsen am Park vum Palais getraff! Dat ass ee Skandal!

Signora Speckkniddli: Ahh, Signora Tarantella, gutt datt ech Iech hei begéinen, hutt Dir schonns héieren, eis Principessa soll e Kand kréien vun engem dohiergelafenen Dinger vum Haff...

De Minister Jeronimo Piscatelli, den Tresorier Lorenzo Frikatelli an d'Dinger Nino, Pino an Tino sinn elo beim Michele sengem Stand ukomm.

Minister: Nu kuckt emol un! Dat ass e Bild!

Tresorier: Ech ging esou soen, et ass e schéint Bild!

Minister: E wonnerschéint Bild!

Luigi: Wat hunn ech dir gesot! Se hunn ugebass!

Tresorier: Wiirklech, wiirklech, wiiiiirrrrklech, un tableau merveilleux!

Minister: Dat ass genee dat richtegt, wat eise Gran-Duca Donatello di Manzo sicht.

Tresorier: An eis allsäits beléiften Principessa!

Minister: Jo, si och. Solle mir et kafen?

Tresorier: Piano, piano, Signore Piscatelli, an dëse moeren Zäiten vun der Finanzkris musse mir virsiichteg sinn. Mir kënnen net esou wéi fréier einfach Suen ausginn. Eis Banke si platt, si maan do net mat.

Minister: Jo a wat maache mir dann, Signore Frikatelli?

Tresorier: Mir maachen eppes ganz Ausgefalenes, eppes Aussergewéinlech, eppes wat mir bis elo nach ni gemaach hunn!

Minister: Ma do sinn ech iewer gespaant!

Tresorier: Mir ... froe ... nom ... Präis!

Minister: Ech sinn iwwerwältegt! Dat ass genial, Frikatelli, genial!

Tresorier: Dinger, frot dien aarmséileche Pak elei emol, wat dat Bild kascht.

Pino: Soll ech?

Minister: An e bëssen dalli!

Tino: Oder soll ech?

Nino: Nee, léiwer ech!

Pino: Ech kann dat besser!

Tino: An ech nach besser!

Nino: An ech am beschten!

Minister: Dajee, geet et dann elo bal?

Nino, Pino, Tino: Wat kascht dat Bild?

Michele: Ah, dir Häeren, ech gesinn, dir kennt eppes vu Konscht! Dëst ass mäi Meeschterwierk! Dir musst wëssen, datt doranner immens vill vu mir a vu mengem Liewen dra stécht,

Nino, Pino, Tino: Wat kascht dat Bild?

Michele: ... an dofir, ... wéi soll ech soen, ... also, 3000 Liren, wëll Dir et sidd.

Umberto: Michele, hues du se nach all??? Nëmmen 3000! Dat Bild ass der op d'mannst 6000 Wäert.

Ugotelli: 6000? Dat ech net laachen! 10000 Liren. An dann ass dat nach ee prix d'ami!

Michele: Dajee. Esou eng Chance hat ech nach ni, wann ech dem Haff ka meng Biller verkafen, da sinn ech e gemaachte Mann. Jo, dir Häeren 2500 Liren!

Flavio: Ech halen dat net aus!

Tresorier: 2500 Liren wëllt dien dohirlafenen Schmierfink! Vill ze deier, vill ze deier! Sot diem Heini, e soll e richtege Präis maachen. Schliisslech ass et fir den Haff!

Pino: Soll ech?

Tino: Oder soll ech?

Nino: Nee, léiwer ech!

Pino: Ech kann dat besser!

Tino: An ech nach besser!

Nino: An ech am beschten!

Minister: Dajee, geet et dann elo bal?

Nino, Pino, Tino: Ass dat Äert lescht Wuert?

Michele: Also wann ech mir dat esou richtig iwwerleeën, wëll et jo fir den Haff, also eise léiwen Gran-Duca an eis léif Principessa ass, ...

Nino, Pino, Tino: Ass dat Äert lescht Wuert?

Michele: 1000 Liren.

Tresorier: Ah, dat ass schonns eppes anescht. Elo kéinte mir an d'Geschäft kommen.

Flavio: Ah, nee Michele, esou geet dat net, elo léis du eis emol gewäerden. Allez, aus dem Wee!

Fulvio: Aaahhh, Signore Piscatelli, et gesäit een, datt Dir e Mann vu Welt sidd! Dir verstidd eppes vu Konscht!

Umberto: Ecco, mir fënnef, mir sinn dem Michele seng Manager. Dir verstidd!?!? Maja, mir soen, wat d'Bild kascht, an dir bezuelt! Ass dach easy, oder!?

Ugotelli: Joooo, mir soen net 1000 Lire, nee, och net 3000 Lire. Esou ee Bild wëllt de Gran-Duca dach guer net! De Gran-Duca wëllt ee wäertvollt Bild, un tableau miraculeux et très bleu! An dat kascht:

Luigi: 10000 Liren.

Fulvio: Nëmmen!

Ugotelli: Ass net bëlleg, mee ass präiswäert!

Flavio: Ass net deier, ass bal geschenkt!

Tresorier: Kommt mir ginn! Déi si vunn alle gudde Geeschter verlooss! Dat ass dien agebildte Kënschtlerpak!

Si ginn.

Michele: Merci, merci, merci! Esou eppes nennen ech Frënn!

Isabella: An eis Hochzäitsrees op Florenz an op Roum! Elo ass se futsch!

Michele: Dat kënnt dobei eraus, wann een emol op iech lauschtert!

Umberto: Pardon, Michele, war net esou gemengt!

Michele: Net esou gemengt! Dat ech net laachen! Elo hat ech eng Kéier d'Chance, eent vu menge Biller un den Haff ze verkafen, an da féiert dir iech esou op ewéi, ... ewéi, ... ewéi Halwerweisen....

Fulvio: Pardon!

Flavio: Pardon!

Déi 3 Dinger kommen erëm.

Nino, Pino, Tino: Psssssssssst!!!

Flavio, Umberto, Ugotelli, Luigi: Jaaaaaaaaaaaaaaaa????

Pino: Soll ech?

Tino: Oder soll ech?

Nino: Nee, léiwer ech!

Pino: Ech kann dat besser!

Tino: An ech nach besser!

Nino: An ech am beschten!

Minister: Dajee, geet et dann elo bal?

Nino: De Signore Minister seet:...

Tino: ... Bild net verkafen ...

Pino: ... du (*zum Michele*) kënns mar an de Palast ...

Nino, Pino, Tino: ... mam Gran-Duca schwätzen! – 10000 Liren! Verstan!!!

Michele: Jo,... mam Gran-Duca schwätzen! Jo, ... mee wat soll ech da mat him schwätzen????

Embau Palast

3 Szen – Am Palast

Musik (Aspillung Palastmusik)

Principessa Ornatella di Mortebianco, Gran-Duca Donnatello di Manzo

Principessa: Oh Donatello, mäi Mann, da kuckt dach nëmmen, wéi eidel et hei an eisem Palast ausgesäit.

Gran-Duca: Mee Principessa, ma biche, et gesäit dach net eidel aus!

Principessa: Dach, dach, mon chouchou! Da kuckt dach nëmmen, eidel. Just een eenzegt Bild. An dat ass ellen wéi d’Nuecht!

Gran-Duca: Dat ass dach net ellen, ma chère. Et ass extra vun eisem Haffmoler, dem Alphonso Fabiolo Fegatelli fir Iech ganz alleng gemoolt ginn.

Principessa: Ma nee, mon coucou! Et ass net schéin an ech kann dien Haffmoler net ausstoen!

Gran-Duca: Net ausstoen! Wéi kënnt Dir nëmmen esou eppes soen!

Principessa: Hien ass esou onsympathesch! Ech kann hie net leiden. Mee dat ass elo egal. Oh Donatello, mon cher chouchou, ech hunn ee Problem.

Gran-Duca: Mir hu keng Problemer, mir hu nëmme Léisungen!

Principessa: Oh dach, mon grand coucou, j'ai un grand problème.

Gran-Duca: Schwätzt meng léif Principessa, sot wou de Schung Iech dréckt.

Principessa: Et ass net de Schung, et ass mäi Rack. Donatello, ech hunn zougeholl, an elo kréien ech mäi schéine Kinéksrack net méi un!

Gran-Duca: Jo, wiirklech, dat ass een ... décke Problem! Mee och dofir gött et hei um Haff eng Léisung: mir maachen eng Retouche! Dinger! Rufft mir d'Signora Bitzkneppi an d'Signora Stoppnuddli.

Dinger kommen eran.

Pino, Tino, Nino: Jawoll Chef!

Pino: Soll ech?

Tino: Oder soll ech?

Nino: Nee, léiwer ech!

Pino: Ech kann dat besser!

Tino: An ech nach besser!

Nino: An ech am beschten!

Gran-Duca: Dajee, geet et dann elo bal?

Nino, Pino, Tino: D'Signora Bitznuddli an d'Signora Stoppkneppi!

Signora Bitzkneppi: Dat ass d'Signora Stoppnuddli an net Stoppkneppi!

Signora Stoppnuddli: An dat ass d'Signora Bitzkneppi a net Bitznuddli!

Gran-Duca: Kneppi oder Nuddli ass dach egal. Allez hopp, kuckt, datt meng Fra nees an hiere Rack kënnt.

Si maachen sech un d'Aarbécht.

Musik (Fanfare)

D'Musiker kommen eran:

Musiker: Buongiorno Signora Principessa, ...

Musiker: Buongiorno Signore Gran-Ducca, ...

Musiker: Buongiorno, all déi aner Leit heibannen...

Gran-Duca: A wie sidd dir dann?

Musiker: Mir sinn die grande Orchestro Cacophonio Alberto Violoncelissimo.

Musiker: An ech sin de grande Maestro Cacophonio Alberto Primo Violoncelissimo.

Principessa: A wat wëllt dir dann?

Musiker: A wat wëlle mir dann?

All d'Musiker: Ahhhh, la musica bellissima...

Grand-Duca: Dir wëllt eis e Stéck spillen?

Musiker: Si Signore, e Stécke spillentissimo!

Principessa: Nee wéi schéin!

Musiker: Mir stëmmen:

Musik (Aspillung Stëmmen)

Musiker: D'Sténke heeschte Musicabellissimafiorantella tra la la.

Principessa: Wéi heescht et?

Musiker: D'Sténke heeschte Musicabellissimafiorantella tra la la.

Musiker: Mir fänken elo un: uno due tree...

Musik (Aspillung schrecklech Musik)

All: Dat ass dach schrecklech! Kazemusik! Ophalen! Buuuuh! Eraus eli! Dat kann dach kee Mënsch nolauschteren. Ophalen! Ophalen!

D'Musiker ginn. Si hunn d'Flemm a loossen de Kapp hänken.

Principessa: Oh Donatello, mäi gudde Mann, da kuckt dach nëmmen, wéi eidel et hei an eisem Palast ausgesäit.

Gran-Duca: Ma Principessa, et gesäit dach net eidel aus!

Principessa: Dach, dach, mon chouchou! Da kuckt dach nëmmen, eidel. Just een eenzegt Bild. An dat ass ellen wéi d'Nuecht!

Gran-Duca: Ma dee Problem wäerte mir och nach geléist kréien! Dinger! Rufft mir eisen Haffmoler, den Signore Alphonso Fabiolo Fegatelli. An e bëssen dalli!

Pino, Tino, Nino: Jawoll Chef!

Pino: Soll ech?

Tino: Oder soll ech?

Nino: Nee, léiwer ech!

Pino: Ech kann dat besser!

Tino: An ech nach besser!

Nino: An ech am beschten!

Gran-Duca: Dajee, geet et dann elo bal?

Nino, Pino, Tino: De Signore Alphonso Fabiolo Fegatelli!

Fegatelli: Buongiorno Principessa, Buongiorno Gran-Duca! Dir hutt mir d'Eier erwisen a mech ruffe gelooss. Emmer zu Dingschten. Ass et nees fir eent vu menge wonnerbare Biller?

Principessa: Gesidd Dir mon cher coucou! Dofir kann ech e net leiden. Aua, da passt dach op Signora Stoppnuddli, dir hutt mech a mäi Henneschte gepickt.

Signora Stoppnuddli: Pardon Principessa, et ass net express geschidd, mee ech si leider net laanscht Äeren ... majestetischen Henneschte komm.

Gran-Duca: Fegatelli, gutt, datt Dir hei sidd! Dir wësst, ech hunn Äer Konscht ëmmer gelueft a mat ville Liren ënnerstëtzt. Mee elo hätt meng Principessa hei gären e neit Bild. Si seet, et wir ze eidel hei an eisem Palast. Mir brauchen also, oder besser gesot, si wëllt also ee neit Bild! Mee et sollt een anert Bild,... wéi soll ech soen, een anere Stil vu Bild ginn, wëll soss ... passt et net esou richtig...

Principessa: Donatello, schwätzt net em de Bräi. Mir gefale seng Biller net an ech kann hie net leiden. Aua Signora Bitzkneppi, do ass meng empfindlech Plaz.

Signora Bitzkneppi: Vlächcht sollt Dir et emol mat Sport probéieren. Vill Leit behaupten, dat ging hëllefen!

Fegatelli: Dat ass guer net schlemm, meng Principessa, ech molen Iech e Bild dat Iech gefällt, an da kënnt Dir mech och nees leiden. Esou einfach ass dat.

Principessa: Esou einfach ass dat guer net, Signore Fegatelli! Ech wëll kee Bild vun Iech! Donatello, mon grand chouhou, hu mir dann an eiser grousser Stadt Mantova kee anere Moler wéi just die gaarzen Fegatelli. Dir sot dach ëmmer, nix Problemo! Wann Dir wirklech frou mat mir wiert, Donatello-mio, da schenkt Dir mir e Bild! Mee kee Bild vun diem do!

Gran-Duca: Kee Problemo, Principessa, ech fannen, an ech sichen! Oh, pardon, ech sichen an ech fannen!

Principessa: Ma da lass, wourop waart Dir nach?

Gran-Duc: Dinger! Rufft mir de Signore Jeronimo Piscatelli eise Minister an de Signore Lorenzo Frikatelli eisen Tresorier. An e bessen dalli!

Pino, Tino, Nino: Jawoll Chef!

Pino: Soll ech?

Tino: Oder soll ech?

Nino: Nee, léiwer ech!

Pino: Ech kann dat besser!

Tino: An ech nach besser!

Nino: An ech am beschten!

Gran-Duca: Dajee, geet et dann elo bal?

Nino, Pino, Tino: De Signore Jeronimo Piscatelli eise Minister an de Signore Lorenzo Frikatelli eisen Tresorier.

Jeronimo Piscatelli an Lorenzo Frikatelli kommen eran.

Minister: Jo, Gran-Duca, mir hu schonns héieren, vum grouse Misère vun der Principessa!

Tresorier: Ma dat ass dach kee Misère! Woufir hu mir dann eisen Haffmoler. Allez-hopp, Fegatelli, laaft séier, mëscht e puer Faarwen, schmiirt se op de Pobeier a fäerdeg ass ee neit Meeschterwierk, an der Principessa kënnt et och net méi esou eidel hei vir!

Principessa: Ech kann e net ausstoen, a seng Biller gefale mir net. Ech wëll kee Bild vun him!

Tresorier: Oh, Principessa, entschëllegt, ech hat Iech net gesinn. Jojo, dir hutt Recht, seng Biller si jo net déi schéinst, mee ... se si bëlleg! Verstidd Dir se kaschte net vill. A wëll elo Finanzkris ass, hu mir net vill Suen. Do kënnst hien eis ganz giedlech!

Principessa: Oh, mon cher Donatello, ech fale gläich an Ohnmacht! Ech hat gemengt, Dir gëngt d'Problemer léisen. Ech hat gemengt, Dir wiert frou mat mir. Mee nee...

Gran-Duca: Dach, dach, léifste Principessa, ech hunn Iech esougär wéi ... wéi ... wéi ...

Minister: Ech wéist do eng Léisung, Gran-Duca!

Gran-Duca: Eng Léisung sot Dir, Minister. Hutt Dir elo eng Léisung gesot?

Minister: Jo, genee! Mir hunn um Maart esou ee jonke Kënschtler kennegeléiert, die wiirklech, wiirklech, wiiiiiirklech schéi Biller moolt.

Gran-Duca: Kennegeléiert, sot Dir?! Ma wou ass en dann? Mir brauchen en hei, net um Maart!

Minister: Kee Problem, ech hunn hien fir haut heihinner bestallt! Dinger, rufft dee Kënschtler eran!

Gran-Duca: An e bëssen dalli!

Pino, Tino, Nino: Jawoll Chef!

Pino: Soll ech?

Tino: Oder soll ech?

Nino: Nee, léiwer ech!

Pino: Ech kann dat besser!

Tino: An ech nach besser!

Nino: An ech am beschten!

Gran-Duca: Dajee, geet et dann elo bal?

Nino, Pino, Tino: De Maestro Michele, ee Kënschtler!

De Michele kënnt eran a knéit nidder.

Minister: Voilà, Principessa, Gran-Duca, hei ass en. Den, ... mama mia, elo hunn ech säi Numm vergiess...

Nino, Pino, Tino: De Maestro Michele, ee Kënschtler!

Minister: Maja, de Signore Michele. Ee grouse Kënschtler. An hien ass bereet, eis säin neiste Meeschterwierk fir ... en Apel an e Stéck Brout ze verkafen. Dir gesidd, ech hu net zevill versprach!

Principessa: Michele, wat fir e schéine Numm! Kommt emol méi no, fir datt ech Iech besser bekucke kann.

Gran-Duca: An dir, Kënschtler, wëllt eis also eent vun Äere Biller verkafen?

Michele: Si, Signore Gran-Duca! Et ass mäi Meeschterwierk. E Liewe laang hunn ech ... gelieft, fir dëst Bild kënnen ze molen. Dofir ass et mir méi Wäert, wéi ... alles anescht op der Welt, ... ausser, natiirlech, menger herzallerléifsten Isabella.

Principessa: Dir sidd also verginn! Dat ass net gutt fir de Präis vun Äere Biller! Mee wou ass dann dat Meeschterwierk, fir datt mir selwer kënnen d'Qualitéit bewonneren!?

Michele: Ech kruet gesot, ech sollt heihinner kommen, fir ze schwätzen. Datt ech sollt mäi Bild matbréngen, huet kee mir gesot.

Minister: Du Iesel! Net schwätzen hat ech gesot, nee du solls heihinner hetzen, fir däi Bild ze weisen.

Michele: "Schwätzen" esou kruet ech vun hinne gesot!

Minister: Oh dir dräi Ieselen och. Et hätt ee besser alles selwer ze maachen.

Gran-Duca: Dat mécht näischt, Minister, d'Bild ass och net esou wichteg. Wat eis interesséiert, ass de Präis; wat näischt kascht ass och näischt!

Tresorier: Héichgeéierte Signore Gran-Duca, vläicht hutt Dir och schonns vun der Finanzkris héieren...

Principessa: ... Finanzkris, Finanzkris, Finanzkris! Ma mir héiere weider näischt méi wéi Finanzkris! Mir hu schonns missen eng Rei vun eise Bëscher verkafen, wëll mir eis net méi kënnen alles leeschten!

Gran-Duca: Do héiert Dir et selwer! Mir wëllen dat Wuert Finanzkris net méi héieren!

Tresorier: Mee et si keng Sue méi do!

Gran-Duca: Wat sollt Äert Bild da kaschten?

Michele: Also, wann der mech frot, wéi soll ech soen.....

Minister: 10000 Liren. Dat ass geschenkt, soen ech Iech, dat ass geschenkt.

Principessa: Recht hutt Dir Minister. An du, Michele, du kënns elo emol mat mir. Ech weisen dir wou dat Bild soll hinkommen. An da gees du et séier heem sichen!

Gran-Duca, Minister, Principessa, Bitzkneppi, Stoppnuddli a Michele ginn.

Tresorier: Elo si mir ruinéiert. 10000 Liren! A wou soll ech déi dann hierhuelen?

Fegatelli: Signore Frikatelli, ech hunn do eng Iddi...

Tresorier: Signore Fegatelli, verschout mech mat Äeren Iddien. Dir sidd dach och esou ee ... Kënschtler...

Fegatelli: Just nach déi eng Kéier, Signore Frikatelli... an et wäert Iech net Leed doen!

Tresorier: Schluss, aus a fäerdeg, Fegatelli, ech wëll näischt méi vun Äresgläichen héieren!

Fegatelli: Och gutt, Signore Frikatelli! Also mir schécken elo séier eis dräi daper Dinger bei dee Michele heem...

Tresorier: Jo, Fegatelli, an dann....

Fegatelli: An dann, Signore Frikatelli, an dann klauen si dem Maestro Michele säi Meeschterwierk...

Tresorier: An dann, Fegatelli, an dann...

Fegatelli: An dann, Signore Frikatelli, da brengen si et heihinner an ech ènnerschreiwen et. Ech setze mäi Numm drop!

Tresorier: Jo! ... An dann, Fegatelli, an dann?

Fegatelli: An dann, Signore Frikatelli, an dann ass et mäi Bild an ech verkafen Iech et.

Tresorier: Net scho nees kafen, Fegatelli, net scho nees Suen ausginn...

Fegatelli: Ech verkafen Iech et natiirlech vill méi bëlleg, Signore Frikatelli, vill méi bëlleg.

Tresorier: Geiz ist geil! Wat soll et da kaschten, Fegatelli?

Fegatelli: 1000 Lire, vläicht, oder 2000, Signore Frikatelli oder 2000. Mir musse kucken...

Tresorier: Ech ginn Iech 500 Liren, Fegatelli, a keng Lir méi! Dann ass déi Saach do gebongt!

Fegatelli: Sisi, Signore Frikatelli, gebongt! Dann ass déi Saach gebongt!

Tresorier: Dinger, gitt bei de Maestro Michele a klaut säi Bild!

Pino, Tino, Nino: Jawoll Chef!

Fegatelli: An e bëssen dalli!

Pino: Soll ech?

Tino: Oder soll ech?

Nino: Nee, léiwer ech!

Pino: Ech kann dat besser!

Tino: An ech nach besser!

Nino: An ech am beschten!

Tresorier: Dajee, geet et dann elo bal?

Nino, Pino, Tino: Mir si schonn ënnerwee! Tschautschau!

Embau Atelier

4 Szen – Hold-up

Isabella, Luigi , Umberto, Ugotelli, Flavio, Fulvio

Musik (Aspillung Spannung pur)

Isabella: A wou bleift mäi Michele da nëmmen. E misst dach schonns laang zréck sinn.

Luigi: Wësst Dir, Signora Isabella, am Palais ass dat alles net esou einfach. Do hunn esou vill Leit e Wiertche matzeschwätzen...

Umberto: ... e Pfefferkär beizeleeën.

Ugotelli: An dat dauert ...

Fulvio: ... an dauert!

Isabella: An et héiert een esou Villes iwwer d'Principessa...

Ugotelli: Ou, a wat héiert een dann ... esou?

Isabella: Ma datt si sech gäere ging mat frieme Männer ... beschäftegen. Et steet an all Zeitung an d'Signora Speckkniddli huet et och verzielt.

Fulvio: Ma dat ass mir grad déi richtigeg...

Luigi: Allerléifsten Signora Isabella, lasst die Leute reden...

Ugotelli: Jo, maacht Iech näischt draus a leet Äere Kapp a Rou.

Isabella: Mee wou bleift en dann, et ass scho bal Hallefnuecht!

Flavio: Kommt, mir ginn emol no him kucken. E kann dach net wäit sinn!

Si ginn.

Isabella: Et ass net einfach mat engem Kënschtler bestued ze sinn. Ëmmer a Gedanken, ëmmer de Kapp an de Wolleken. An dann ëmmer déi Oprengung, ob och die nächsten Dag nach eppes do ass fir an d'Dëppen... Mee ech hunn hie jo iever esou gäer!

Pino, Tino, Ninio kommen.

Pino: Soll ech?

Tino: Oder soll ech?

Nino: Nee, léiwer ech!

Pino: Ech kann dat besser!

Tino: An ech nach besser!

Nino: An ech am beschten!

Isabella: Hallo, ass een do....

....

Isabella: Et war mir dach, wéi wann ech eppes héieren hätt!

Pino: Gudden Owend, Signora Isabella...

Tino: ... mir müssen Iech leider zesummebannen...

Nino: ... an aspäeren...

Nino, Pino, Tino: ... jo aspäeren!

Pino: Soll ech?

Tino: Oder soll ech?

Nino: Nee, léiwer ech!

Pino: Ech kann dat besser!

Tino: An ech nach besser!

Nino: An ech am beschten!

Si fesselen d'Isabella a späeren et an. Dono huelen si d'Bild a maachen sech aus dem Stëbs.

De Kach kënnt eran.

Cuccinello: An dobei war et mir dach, wéi wann ech eppes héieren hätt!
Mee nee, alles roueg! Dann hunn ech mech geiert! Jojo, den Alter ass näischt Schéines! ...

Geet nees...

Paus

Embau Palast

5 Szen – Am Palast - Et ass mäint!

Gran-Duca, Principessa, Dinger

Musik (Aspillung Palastmusik)

Principessa: Ee wonnerschéint Bild. Mon cher Donatello, da kuckt dach nëmmen.

Gran-Duca: Jo, et ass e Bild.

Principessa: Et ass un tableau merveilleux, miraculeux, fabuleux!

Gran-Duca: Mon Dieu! Et ass e Bild!

Principessa: Et ass e rêve, mon coucou, e rêve! Ech muss dat Bild hunn. Et ka kaschte wat et wëllt!

Gran-Duca: Mee Ornatella, ma biche, Dir hutt héieren wat de Signore Frikatelli, eisen Tresorier seet: mir hu keng Sue méi, mir si platt, platt wéi e Sou!

Principessa: Frikatelli, Frikatelli, Frikatelli! Ech kann die Numm net méi héieren! Ech wëll dat Bild. A mengem Palast ass et eidel, dofir wëll ech dat Bild dohinner hänken. A wa mir keng Sue méi hunn, da verkafe mir nach e Stéck Bësch.

Gran-Duca: Dajee Ornatella, ma biche, esou léist een sech net goen!

Principessa: Ech wousst et jo, Dir sidd net méi frou mat mir!

Gran-Duca: Ma dach, ma chère Ornatella, ma dach! Dir kritt dat Bild. Da verkafe mir eben nach dien ale Palast zu Verona an de Bopi geet an d' Altersheim!

Musik (Fanfare)

D'Musiker kommen eran:

Musiker: Buongiorno Signora Principessa, ...

Musiker: Buongiorno Signore Gran-Ducca, ...

Musiker: Buongiorno, all déi aner Leit heibannen...

Gran-Duca: A wie sidd dir dann?

Musiker: Mir sinn die grande Orchestro Cacophonio Alberto Violoncelissimo.

Musiker: An ech sin de grande Maestro Cacophonio Alberto Primo Violoncelissimo.

Principessa: A wat wëllt dir dann?

Musiker: A wat wëlle mir dann?

All d'Musiker: Ahhhh, la musica bellissima...

Grand-Duca: Dir wëllt eis e Stéck spillen?

Musiker: Si Signore, e Stécke spillentissimo!

Principessa: Nee wéi schéin!

Musiker: Mir stëmmen:

Musik (Aspillung Stëmmen)

Musiker: D'Stécke heeschte Musicabellissimafiorantella tra la la.

Principessa: Wéi heescht et?

Musiker: D'Stécke heeschte Musicabellissimafiorantella tra la la.

Musiker: Mir fänken elo un: uno due tree...

Musik (Aspillung schrecklech Musik)

All: Dat ass dach schrecklech! Kazemusik! Ophalen! Buuuuh! Eraus eli! Dat kann dach kee Mënsch nolauschteren. Ophalen! Ophalen!

D'Musiker ginn. Si hunn d'Flemm a loossen de Kapp hänken.

Gran-Duca: Dinger, rufft déi Ministeren eran!

Pino, Tino, Nino: Jawoll Chef!

Principessa: An e bëssen dalli!

Pino: Soll ech?

Tino: Oder soll ech?

Nino: Nee, léiwer ech!

Pino: Ech kann dat besser!

Tino: An ech nach besser!

Nino: An ech am beschten!

Gran-Duca: Dajee, geet et dann elo bal?

Pino, Tino, Nino: De Signore Jeronimo Piscatelli, eisen dapere Minister, de Signore Alphonso Fabiolo Fegatelli, eise luusseche Moler vum Haf an de Signore Lorenzo Frikatelli eisen failliten Tresorier.

Gran-Duca: Buongiorno, Signori, meng Fra, ... also ... mir hunn decidéiert, dëst Bild ze kafen.

Tresorier: Ah, signore Gran-Duca, dat ass gutt! Et kascht och net vill, mir kënnen eis et leeschten, just 500 Liren!

Principessa: 500 Liren, gëschter sot de Maestro Michele, et ging der 10000 kaschten.

Minister: Richteg, Signora Principessa, 10000! Dat war dien ofgemaachte Präis!

Fegatelli: Jo, do hutt Dir Recht, héichveréiert Principessa an daperen Signore Piscatelli! Mee dëst ass jo och net dem Maestro Michele säi Bild, nee, dëst Meeschterwierk hunn ech perséinlech, ech, de grande Signore Alphonso Fabiolo Fegatelli gemoolt.

Tresorier: An nëmmen 500 Lire freet hien, de grande Signore Alphonso Fabiolo Fegatelli, fir dëst fantestescht Wierk! Signora Principessa, dat kënne mir eis nach leeschten!

Principessa: Dat ass gewass vun diem Sandkasten-Picasso! Dee kann esou eppes net, an ausserdeem kann ech e net leiden. Ech kafe keng Biller vun him. Fäerdeg!

Fegatelli: Gefällt Iech dat Bild net?

Principessa: Dach, et gefällt mir ganz gutt! Ech hu nach ni esou ee schéint Bild gesinn. An ech wëll dat Bild op alle Fall a mäi Palast hänken.

Fegatelli: Dat ass gutt, Signora, ganz gutt! Da kuckt emol hei!

Hie weist d'Ënnerschrëft.

Principessa: Wat ass dat Fegatelli? Haalt mech net weider op, ech hu nach vill ze dinn.

Fegatelli: Dat, Signora Principessa, dat ass ... meng Ënnerschrëft! Meng Signature!

Principessa: Dat heescht, heescht jo ...

Tresorier: Genee, dat heescht, datt dat Bild do vun eisem Hofmoler Fegatelli ass, an datt hien eis et fir 500 Lire verkeeft!

Gran-Duca: An domadder wir de Problem jo dann aus der Welt. Gesidd Dir, ma chère, nèmme Léisungen, nèmme Léisungen...

Minister: Stopp, stopp! Dat ka net sinn. Den Hofmoler huet nach ni esou Biller gemolt. Dat, dat, dat ass net säi ...

Principessa: ... net säi Stil! - Do stëmmt eppes net!

Minister: Genee, do stëmmt eppes net!

Gran-Duca: Allez, allez, a wat soll dann do net stëmmen?

Principessa: Meng Nues seet mir, datt do eppes net an der Rei ass!

Tresorier: Dat ass d'Logik, Principessa: Dir wëllt dat Bild, wëll et schéin ass.

Fegatelli: Ech hunn et gemoolt, wëll mäin Numm drop steet.

Tresorier: Mir kënnen et kafen, wëll et nëmme 500 Liren kascht.

Gran-Duca: An Dir sidd frou mat mir, wëll ech Iech dat Bild kaaft hunn!

Minister: Wou ass de Michele? Wou ass de Michele?

Fegatelli: De Michele? A wien ass dat dann?

Principessa: Jo, genee! Mir brauchen elo de Maestro Michele! Dinger, rufft de Kënschtler eran!

Tresorier: An e bëssen dalli!

Pino, Tino, Nino: Jawoll Chef!

Pino: Soll ech?

Tino: Oder soll ech?

Nino: Nee, léiwer ech!

Pino: Ech kann dat besser!

Tino: An ech nach besser!

Nino: An ech am beschten!

Principessa: Dajee, geet et dann elo bal?

Nino, Pino, Tino: De Maestro Michele, ee Kënschtler!

Michele: A firwat hat Dir mech dann déi ganz Nuecht hei am Palast agespaart?

Fegatelli: Ma wëlls du net...

Tresorier: Pssssttt!!!!

Gran-Duca: Maestro Michele, drot Dir Äer Nues ewëll esou wäit an der Luucht, datt Dir net méi Buongiorno ze soe braucht, wann Dir erakommt!

Michele: Buongiorno Signore Gran-Duca a Signora Principessa! Mäin häerzallerléifstent Isabella stieft doheem bestëmmt vun Angscht em mech!

Principessa: Wéi ech héieren hunn, aus sécherem Mond, këmmere sech Äer Kollegen Luigi , Umberto, Fulvio, Ugotelli a Flavio ganz gutt em hatt. Do kënt Dir Äere Kënschtlerkapp a Rou leeën, an ausserdeem ginn et jo och nach aner schéi Fraen hei zu Mantova, oder?

Gran-Duca: Allez, Ornatella, loosst dat Gebaggers elo! Wat mécht eigentlech dien "Kënschtler" elo nees hei?

Minister: Ma ech wollt him eng Fro stellen.

Gran-Duca: Ma da fuert endlech duer, Minister, datt mir mat dier däerecher Affaire op en Enn kommen!

Minister: Signore Michele, ass dat Äert Bild.

Michele: Natiirlech ass dat mäi Bild. Et ass mäi Meeschterwierk! E ganz Liewen hunn ech...

Minister: Jojojo, nach eng Kéier, sidd Dir ganz sécher, datt dëst äert Bild ass?

Michele: Tonnesécher!

Minister: Dir schwiert et?

Michele: Natiirlech! Ech schwieren bei der Léift vu menger ugebieten Isabella, datt dëst mäi Bild ass.

Tresorier: An da kuckt emol hei!

Michele: Wat ass dat?

Fegatelli: Dat ass meng Ënnerschrëft! Hehe!

Michele: A wéi kënnt dann Äer Ënnerschrëft op mäi Bild.

Principessa: Dat froen ech mech och!

Fegatelli: Meng Ënnerschrëft steet op mengem Bild. Dat do ass net Äer Bild, Maestro Michele, mee dat ass mäi Bild!

Michele: Maestro Fegatelli, dir maacht Witzer!

Tresorier: Witzer, déi maacht héchstens Dir! Net nëmmen datt Dir Biller wëllt zu horrente Präisser verkafen, nee Dir wëllt och nach anere Leit hier Biller verkafen!

Michele: Pardon!???

Fegatelli: Mäi Meeschterwierk! E Liewe laang hunn ech dru geschafft et endlech fäerdeg ze kréien. An elo kommt Dir heihinner a behaapt et wir vun Iech! Nee, Maestro Michele, datt et esou eppes ënner Kollege gëtt. Hunn ech Iech ieren eppes zu Leeds gedoen, datt Dir mech esou behandelt. Mäi Meeschterwierk, mäi Meeschterwierk...

Minister: Et ass gutt Maestro, behuelt Iech!

Tresorier: An domadder ass et wuel kloer. De Maestro Michele ass en erbäermleche Ligener an Déif virum Här a gehéiert an dien däischerste Kerker. Schaarfriichter, kommt huet die Kriminellen hei eweg!

Signora Tortelini: Buongiorno Signora Fusilini.

Signora Fusilini: Buongiorno Signora Tortelini.

Signora Speckkniddli: Buongiorno Signora Fusilini.

Signora Fusilini: Buongiorno Signora Speckkniddli.

Signora Speckkniddli: Buongiorno Signora Tortelini.

Signora Tortelini: Buongiorno Signora Speckkniddli.

Signora Speckkniddli: Gutt, dass ech Iech elo hei treffen, d'Signora Labella huet verzielt, d'Signora Nutella hätt hier gesot, d'Signora Corn Flexa hätt héieren, d'Signora Isabella wier elo Widfra.

Signora Tortelini: Widfra, jo, dann hutt Dir et also och schonns héieren, Signora Speckkniddli. D'Signora Coca Cola huet gemengt d'Signora Sprite a Fanta hätt héieren d'Signora Rivella hätt gesinn, datt se de Michele e Kapp méi kuerz gemaach hätten. Stellt iech nëmme vir!

Signora Fusilini: Jo, Signora Tortelini, d'Signora Mortadella huet gesot, d'Signora Mozzarella hätt héieren, d'Signora Tréis vu Weller hätt behaupt, si hätten him och nach d'Zong erausgeschnidden, wëll hie gelunn hätt...

Signora Tortelini: ... ma hätt hie nëmme gelunn! Hien huet bestëmmt och nach e Bild vun 30000 Liren geklaut...

Signora Speckkniddli: ... ma wann et nëmmen dat gewiescht wier! Hien huet och vläicht den Hofmoler, de Signore Fegatelli hannerécks mat engem Kichemesser erstach ...

Signora Tortelini: ... Dir sot et, Signora Speckkniddli, Dir sot et! An den Tresorier, de Signore Frikatelli huet hi vergëft, mat richtigem Rategëft huet hien et gemaach! Schrecklech!!

Signora Fusilini: Wann et alt domadder sollt duergoen...

Signora Tortelini: Um Enn ginn et also dräi Widfraen!

Signora Speckkniddli: Dräi Widfraen! Mäi Gott a mäin Här! Wou komme mir dann do nach hinn. Soll d'Signora Lamborghini dat alt scho wëssen? Séier, ech lafe bei si a verzielen hier alles.

Signora Tortelini: Ah, Buongiorno Signora Pellegrini, gutt, datt ech Iech begéinen, Hutt Dir schonns héieren ... 3 Widfraen....

Embau Kerker

6 Szen – Am Kerker

De Michele an d'Folterkniechten, sinn do.

D'Principessa, de Gran-Duca, de Minister, de Moler vum Haf, den Tresorier an déi 3 Dinger kommen eran.

Musik (Dem Michele säin Alpdrum, an diem hie gefoltert gëtt...)

Michele, good bye

*Du hues eis vill Freed gemaach
mat denger Molerei
hues eis alles ganz faarweg gemaach
et war bal Zauberei
et war bal Zauberei*

*Mee elo ass et Zäit fir Äddi ze soen
et ass elo Zäit ze go'n
d'Deg gi méi kuerz an d'Nuechte si schwaarz
ech kann dat net versto'n
ech kann dat net versto'n*

*Michele arrivederci
firwat muss du 'lo scho goen
Michele arrivederci*

Good bye

*Michele arrivederci
mir wollten dir nach ´sou vill soen
Michele arrivederci
Good bye*

*Mee elo ass et Zäit fir Äddi ze soen
et ass elo Zäit ze go ´n
d´Deg gi méi kuerz an d´Nuechte si schwaarz
ech kann dat net versto ´n
ech kann dat net versto ´n*

*Michele arrivederci
firwat muss du ´lo scho goen
Michele arrivederci
Good bye*

*Michele arrivederci
mir wollten dir nach ´sou vill soen
Michele arrivederci
Good bye*

Gran-Duca: An, dir Häeren vun der Folter, huet hien alles zouginn?

Nero Morta & Ignazio Morta: Alles, Gran-Duca, hien huet alles zouginn.

Tresorier: Huet hien dann och zouginn, datt seng Präisser vill ze héich sinn?

Nero Morta & Ignazio Morta: Alles, Signore Frikatelli, hien huet alles zouginn.

Fegatelli: Huet hien dann och zouginn, datt dëst mäi Bild ass, vu mir gemoolt, an datt ech alleng domadder d´Recht hunn et ze verkafen.

Nero Morta & Ignazio Morta: Alles, Signore Fegatelli, hien huet alles zouginn.

Minister: An huet hie wiirklech, wiirklech, wiirklech zouginn, datt hien dëst Bild bei Iech, Fegatelli, am Atelier, geklaut huet.

Nero Morta & Ignazio Morta: Alles, Signore Piscatelli, hien huet alles zouginn.

Principessa: Ma Gran-Duca, dat kann dach net sinn! Et ass dach normal, datt ee Mënsch, wann e gefoltert gëtt, alles seet, wat ee wëllt héieren.

Gran-Duca: Gesetz ass Gesetz. An domat basta!

Principessa: Ma dat ass dach net fair.

Fegatini: An domat basta!

Gran-Duca: Maestro Michele, Dir sidd domadder iwwerfouert éischtens dëst Bild beim Signore Fegatelli eisem Haffmoler geklaut ze hunn, zweetens eis belunn ze hunn, andeems datt Dir sot, Dir hätt dat Bild gemoolt an drëttens eis dat geklautend Bild och nach wollt fir 10000 Liren verkafen! Gitt Dir dat zou?

Michele: Ech ginn alles zou, wat Dir héiere wëllt, Gran-Duca. Mee haalt mat der Folter op.

Gran-Duca: Gutt, gutt, domadder sidd Dir zum Doud veruerdeelt. Hutt Dir verstanen: zum Doud!!! An domat basta! Hutt Dir nach ee leschte Wonsch?

Michele: Ee leschte Wonsch? Hunn ech nach ee leschte Wonsch? Natiirlech: ech wëll menge Kollegen, dem Luigi, dem Fulvio, dem Umberto, dem Ugotelli an dem Flavio nach eng leschte Kéier Äeddi soen, an ech wëll menger häerzallerléiftster Isabella nach ee leschte Kuss ginn.

Gran-Duca: Kee Problem! Dinger, rufft déi Leit eran!

Principessa: An e bëssen dalli!

Pino, Tino, Nino: Jawoll Chef!

Pino: Soll ech?

Tino: Oder soll ech?

Nino: Nee, léiwer ech!

Pino: Ech kann dat besser!

Tino: An ech nach besser!

Nino: An ech am beschten!

Principessa: Dajee, geet et dann elo bal?

Nino, Pino, Tino: De Luigi, den Umberto, de Fulvio, den Ugotelli an de Flavio, dem Maestro seng Kollegen, an d'Signora Isabella, dem Maestro Michele seng häerzallerléifsten!

Isabella: Michele, mäi Michele, wou waars du da nëmmen. Mir hunn dech iwwerall gesicht.

Fulvio: Wat hutt dir mam Michele gemaach?

Umberto: Wien huet Iech d'Recht ginn, hien hei esou laang festzahaalen?

Ugotelli: Gefolttert hutt dir en. Ouni Affekot! Dat ass net erlaabt!

Flavio: An elo wëllt Dir hien och nach embréngen! Mir fuederen: Fräiheet fir de Michele!

Luigi , Umberto, Ugotelli, Flavio: Fräiheet fir de Michele!

Musik: Frënnerschaft

Frëndschaft – ass net nëmmen e Spill
Frëndschaft – ass e ganzt gutt Gefill
Op gutt Frënn kanns du ëmmer zielen

Frëndschaft – denk ëmmer drunn
Frëndschaft – do gëtt ni gelunn
Op gutt Frënn kanns du ëmmer zielen

Wann s du emol net méi weider wees
An du mierks, dass du lo net méi riicht aus gees
Dann ass et Zäit fir deng Frënn ze ruffen

A wann dann den Himmel ëmmer méi gro gött
An aus schwaarze Wolleken et just nach schëtt
Dann ass et Zäit du brauchts net ze bluffen

Och die längste Wanter geet emol eriwwer
De Schnéi die schmëlzt, den Himmel geet op
et ass esou schéin wann ee Frënn huet

Gran-Duca: Jojojo, da maacht elo emol Plaz, soss geet et Iech véier net
besser wéi Äerem Kolleg. Voilà, Maestro, da nach Äeren allerleschte
Wonsch.

Frikatelli: An e bessen dalli, datt mir endlech fäerdeg ginn!

Kuss. No dem Kuss ass d'Isabella wéi verwandelt.

Isabella: Stopp, Stopp, ech froe mech, fir wat datt ech net éischer dorunner
geduecht hunn. Michele, Michele du hues nach eng Chance.

Fegatelli: Eng Chance, datt ech net laachen. Du bass schonns esou gutt wéi
dout!

Isabella: Lues, lues, ech muss elo gutt nodenken.

Frikatelli: Allez, leet him de Strack em den Hals!

Isabella: Signore Fegatelli, Dir behaupt also, dëst wir Äert Bild.

Fegatelli: Natiirlech ass dat mäi Bild!

Isabella: An Dir hutt et also och gemoolt?

Fegatelli: Wie soll et da soss gemoolt hunn?

Isabella: Ganz gemoolt, vun uewe bis ënnen?

Fegatelli: Wat soll die Blödsinn? Gran-Duca, dajee, geheit dat géckege Framensch dach nēnnen eraus.

Minister: Lues, loost hatt schwätzen, esou verlaangt et d'Gesetz.

Isabella: Wann Dir dat Bild gemoolt hutt, da wēsst Dir dach ganz bestēmt, wat sech hei hanner dēsem Eck verstoppt.

Fegatelli: Wat soll sech dann do verstoppen? Nāischt natiirlech. Hannert engem Bild kann sech dach nāischt verstoppen.

Isabella: Dat sot Dir! Mee dien, dien dēst Bild gemoolt huet, die wees, wat sech hei hannendrunn verstoppt! Nēnnen dien, diem sāin Meeschterwierk et ass, wees em sāi Geheimnis!

Frikatelli: Wat schwätzt hatt do?

Isabella: De Michele ass dien, dien dēst Meeschterwierk erschaffen huet, an hien, a nēnnen hien, ka wēssen, wat hei ze gesinn ass.

Michele: Māin herzallerlēifstend Isabella, hannert diem Eck ass de Beweis vun eiser Léift! An dat war eist Geheimnis an et sollt et bis un d'Enn vun der Zāit och bleiwen. Mee elo huet eis Léift mech gerett an ass zum Beweis vun der Wouregt ginn.

Hatt klappt d'Geheimdir op. Staunen.

Gran-Duca: Michele, do hues d'Wouregt gesot. Du bass frāi.

Principessa: Frikatelli, géff himm endlech sāi Loun, fir datt ech d'Bild kann am Palast ophānken an datt mir endlech den Triumpf vun der Léift iwwer de Verrot an d'Lige kēne feiern.

Fegatelli: Verrot, dat ass Verrot! Dir all hutt mech verroden!

Principessa: Hal du de Mond, dech kann ech souwisou net leiden. Du gēss elo am Michele senger Plaz opgeknāppt - an du hues et verdingt!

Gran-Duca: An du Tresorier, du gēss entlooss ! Du gēss eis ze deier.

Tresorier: Entlooss????

Gran-Duca: Mir kënnen eis dech net méi leeschten! Et ass Finanzkris, oder hues du dat iere vergiess! Mir musse spueren!

Minister: An dem Maestro Michele a senger häerzallerléifsten Isabella bezule mir hier Hochzäitsrees op Florenz an op Roum!

Musik (Fanfare)

D'Musiker kommen eran:

Musiker: Buongiorno Signora Principessa, ...

Musiker: Buongiorno Signore Gran-Ducca, ...

Musiker: Buongiorno, all déi aner Leit heibannen...

Musiker: Mir sinn die grande Orchestro Cacophonio Alberto Violoncelissimo.

Musiker: An ech sin de grande Maestro Cacophonio Alberto Primo Violoncelissimo.

All d'Musiker: Ahhhh, la musica bellissima...

Musiker: Mir stëmmen:

Musik (Aspillung Stëmmen)

Musiker: D'Stécke heeschte Musicabellissimafiorantella tra la la.

All: Wéi heescht et?

Musiker: D'Stécke heeschte Musicabellissimafiorantella tra la la.

Musiker: Mir fänken elo un: uno due tree...

Musik (Zirkusshow)

Zirkusshow

Nospill

Isabella, Michele alleng op der Bühn.

Michele: Isabella, du mäin Häerzallerléifst, du hues mäi Liewe gerett.

Isabella: An du hues mäint gerett.

Michele: Dat verstinn ech net!

Isabella: Ouni dech wir mäi Liewen net mäi Liewen, ouni dech wir ech net esou, wéi ech sinn.

Michele: Dat ass richtig. Och a mir lieft e Stéck vun dir.

Isabella: Wann ee richtig frou mat engem ass, dann ass een och bereed, alles fir dien ze maachen, och säi Liewen, esouguer sech sech selwer ze änneren.

Michele: D'Léift verännert eis all.

Isabella: Jo, sie verännert eis, mee mir däerfe net stur sinn. Mir mussen eis drop aloossen. Et muss een sech verännere loossen!

Michele: Do brauch e Courage.

Isabella: Jo, Michele, do brauch ee Courage! Vill Courage...

Musik: Kommt emol heihinn

Kommt emol heihinn

Bleiw net do ston

Mir hu vill ze son, lauschtert gutt no

Mir wëlle beweisen, datt et och anescht geet

zesummeliewen, ouni Trauer a Leed

*Virun der Léift do si mir all gläich
Si kritt déi schwaarz, a paakt och déi wäiss
Virun der Léift do si mir all gläich
Haut kritt si mech a mar kritt si dech*

*Kuckt emol heihin
Maacht d' Ae wäit op
Da kënnt dir gesinn, wéi mir hei stinn
Hien ass ee Groussen, an hatt ass ee Klengt
Hien ass ee Graffen, an hatt ass ee Rengt*

*Virun der Léift do si mir all gläich
Si kritt déi schwaarz, a paakt och déi wäiss
Virun der Léift do si mir all gläich
Haut kritt si mech a mar kritt si dech*